

esser i økonomisk Henseende i det hele taget, nytter det dog ikke meget, at man paa dette enkelte Punkt, hvor der er Tale om at afkræve en Barselkvinde Mindstebetalingen for Fødselshjælp til Jordemøderen, at man paa dette enkelte ubetydelige Punkt foreskriver udtrykkeligt, hvad Kommunalbestyrelserne skal gøre. Thi hvis de ikke paa dette Punkt vil varetage Kommunernes Interesser, vil de i det hele taget ikke gøre det, og saa vilde meget gaa tabt og meget gaa galt. Jeg kan derfor ikke se, at der paa dette i sig selv meget ubetydelige og underordnede Punkt er Anledning til at indføre en Bestemmelse, hvorved der oprettedes en Slags Formynderskab for de Mænd, som er valgte til at styre de enkelte Kommuner. Vi maa have Tillid til, at de varetager Kommunens Interesser paa dette som paa andre Punkter, og jeg tror, som sagt, heller ikke, at der er Grund til at tvivle om, at de gør det. Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds saa en Fare fra den stik modsatte Side, at Kommunalbestyrelserne foreløbig skulde lade være med at afkræve vedkommende dette Beløb, som skulde være erlagt i Fødselshjælp, ikke for at eftergive vedkommende det, men for at have ligesom en Strikke om Halsen paa vedkommende og til enhver Tid at kunne hænge vedkommende op. Dertil er nu for det første at indvende, at ved at betale dette ikke betydelige Beløb — thi det er kun Mindstebeløbet for Jordemøderhjælp, der er Tale om — smøger vedkommende øjeblikkelig Strikken af sin Hals. Men for det andet er der vist lige saa lidt Grund til at mistænke Kommunalbestyrelserne for, at de skulde have en saadan diabolisk Hensigt overfor Kommunens Beboere, som det ærede 4de Medlem for 9de Kreds i dette Tilfælde vilde tillægge dem, som der er til med det ærede 5te Medlem for 2den Kreds at tro, at de ikke vil varetage Kommunens Interesser paa en forsvarlig Maade. Jeg tror derfor, at § 5 i sig selv har faaet en heldig Affattelse, idet det synes mig, at den staa meget godt mod de Angreb, som fra to forskellige Sider er rettede imod den, at det viser sig, at de Bestemmelser, den indeholder, er holdbare og forsvarlige. Jeg tror derfor ikke, at Ændringer paa dette Punkt er nødvendige, men jeg maa imødesee, hvad der i saa Henseende fremkommer. Det skulde glæde mig, om eventuelle Ændringsforslag kunde fremkomme uden Udvalgsbehandling, men skulde det ikke være muligt, vil jeg meget

indtrængende anmode om, at Udvalgsbehandlingen maa blive meget kort. Jordemødrene har gjort sig stærke Forventninger om, at dette Lovforslag skal blive ophøjet til Lov i denne Rigsdagssamling; og det er der ogsaa Trang til. Thi den Gerning, Jordemødrene udøver — ja, der er jo noget, som ikke trænger til at roses, og derunder hører dette. Jeg behøver derfor ikke at sige noget derom, men det vilde være meget sørgeligt, hvis den Forventning, som er vakt, skulde blive skuffet og dette Lovforslag strandte i det høje Landsting.

Piper: Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse. Jeg tror ikke, at det gaar an, at vi affatter Love saaledes, at vi skal slutte os til en Del af det, der skulde staa i dem, og det forekommer mig, at Justitsministeren er inde paa den Vej, naar § 8 kun bestemmer, at Jordlod maa ikke tillægges Jordemødre, der ansættes eller forflyttes efter denne Lovs Ikrafttræden, og naar det endvidere bestemmes, at enhver Distriktsjordemoder skal have i Løn mindst 500 Kr. med Alderstillæg o. s. v. Jeg tror ikke, at man i Henhold til disse Bestemmelser i Loven vil være berettiget til at fradrage Værdien af den Jordlod, de sidder inde med, og det forekommer mig, at det vil blive et underligt Forhold, at Amtsraadene nu skal til at forhandle med de respektive Jordemødre om, til hvilken Værdi man skal ansætte disse Jordlodder. Naar man har foretaget den Ændring i Kommissionens Forslag, som sket er, og af Villie imod de Jordemødre, som sidder inde med Jordlodder, er gaaet bort fra det rent medicinale Krav, som er udtrykt i Medicinalkommissionens Forslag om, at Jordlodder skal bortfalde fra 1. April, forekommer det mig, at saa maa man ogsaa gøre Skridtet fuldt ud og nøjagtig slaa fast i Loven, hvorledes der bliver at forholde overfor de Jordemødre, der fortsat faar Lov til at sidde inde med Jordlodder.

Med Hensyn til § 5 kan jeg lige saa lidt slaa mig til Taals med det Forsvar, som Ministeren gav for sin Affattelse. Ministeren udtalte, at da denne Formulering havde været Genstand for Angreb fra to Sider; maatte han gaa ud fra, at han havde fundet det rigtige Udtryk, men det turde dog være et daarligt Bevis paa, at en Sag er god, at der kan rettes Angreb paa den fra to Sider; man skulde næsten